

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 10. De erectione beneficiorum Ecclesiasticorum,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

Religiosi tantum, & alia secularia, quorum Clerici tantum
seculares sunt capaces. Pro hac, textus habetur in cap. Cum
de beneficio, De praebedis in 6. & in Clemen. vnica, De
supplenda neglig. Praelat. Aduerte autem cum de beneficio
dubitatur sitne seculare, an regulare, consulendam esse tum
fundationem, si dictum sit in ea, vt per religiosum admini-
stretur: itemque consuetudinem, si tale beneficium soleat
per Religiosum administrari: tunc enim iudicandum est
regulare, Pro quo facit citatum cap. Cum de beneficio: vbi
glossa ad verbum *Legitima*, monet eam consuetudinem debe-
re esse quadraginta annorum: prout scilicet requiritur, vt
Ecclesia contra Ecclesiam recte praescribat, iuxta cap. De
quarta, tit. De praescript. & Authenticam Quas actiones.
Cod. De sacrosanctis Ecclesiis. Quod si nihil constare possit
ex fundatione: atque modo per seculares, modo per Re-
gulares, beneficium gubernatum esse inueniatur, consen-
taneum est vt attendatur vltimus status; & conditio possi-
dentis, melior censatur.

136. Secundo ex Nomenclatura, alia dicuntur nominata, quae
habent propria nomina, quibus ab inuicem distinguuntur;
vt Papatu, Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus,
& c. alia innominata: quae generali tantum nomine, benefi-
cia Ecclesiastica simpliciter dicuntur: eiusmodi sunt, quae in
Canonico Collegijs dantur Sacerdotibus non Canonici-
cis, vt seruiant eorumdem Collegiorum Ecclesiis: de quibus
in cap. penult. De Clericis non residentibus, vbi vocantur
assilij quasi assidui, vt interpretatur glossa: addens tales esse
frequentes in Ecclesiis; & dici quoque Mansionarios. Eius-
modi sunt etiam illa quae iuxta cap. 2. De praebedis, debent
ab Episcopo pro alimonia sufficienti, dari iis quos ordina-
uerit, si aliunde non habeant vnde viuant.

137. Tertio ex modo ea acquirendi, alia dicuntur collatiua,
quae acquiruntur per simplicem collationem: alia electiua,
quae acquiruntur per electionem. Quam aduerte non dare
electo plenum ius, donec accesserit superioris confirmatio:
argumento cap. Postquam, De electione. Alia demum mixta,
quae acquiruntur per electionem confirmatione non indige-
ntem ad hoc, vt electo plenum iustribuat.

Quarto ex iis, ex quibus pendet eorum acquisitio: quod
alia sint non patronata: quae conferuntur sine cuiusquam
praesentatione: alia patronata, quae vt acquirantur, requirunt
praesentationem patroni cum institutione Episcopi, ex cap.
Cum laicis, & cap. Nullus, De iure patronatus. Eorumque
alia sunt iuris patronatus laici: alia iuris patronatus Clerici:
atque praesentatio ad haec, intra sex menses: praesentatio ve-
ro ad illa, intra quatuor menses fieri debet ex cap. vnico, De
iure patronatus in sexto: alioqui Episcopus ea confert, iuxta
cap. Eam te, Extra, eodem titulo.

Quinto ex illis quibus beneficia ipsa acquiruntur alia
dicuntur Collegiata, quae acquiruntur personis constituen-
tibus Collegium: alia non Collegiata, quae acquiruntur non
constituentibus Collegiũ. Collegiata tamen nomine intellige
congregationem Clericorum habentium sigillum com-
mune, & arcam communem, iuxta cap. Dilecta, De excessi-
bus Praelatorum, iuncta glossa videnda. Quae quidem congre-
gatio, cum est personarum regularium, vt plurimum dicitur
conuentus, aut coenobium; cum vero est secularium, dicitur
Capitulum; vt in titulo De iis quae fiunt a Praelatis sine
consensu Capituli.

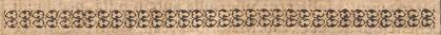
Sexto ex bonis de quibus constituuntur, alia dicuntur
patrimonialia, quae instituuntur ex patrimonio, & manent
in eadem familia: alia non patrimonialia, quae non sunt illi-
us modi.

138. Septimo ex locis in quibus constituta sunt, alia dicuntur
villae muratae, id est, ciuitatum, & oppidorum muris cincto-
rum: alia vero pagorum seu oppidorum, in quibus non est
magna abundantia populi. Denique ex dependentia a Su-
periore, alia dicuntur, & sunt ab Episcopi iurisdictione, ex-
empta, Papae auctoritate: alia non sunt. Itemque alia dicun-
tur, & sunt reuocabilia, manualia vocant, alia irreuocabilia.
Vbi aduerte esse: quidem contra rationem beneficij, vt ip-
sum detur ad tempus certum, & determinatum; non tamen
vt detur ad incertum, seu donec Superior reuocauerit. Id
quod non tollit beneficij rationem, secundum quam est
perpetuum: quia potest per beneficiarj vitam non reuocari.

si Superior voluerit: quod ad appellationem perpetui suffi-
cere in beneficijs Ecclesiasticis, habetur ex Angelo, & Sylu.
in verbo, *Dignitas num. 1.* Et confirmari potest: quia perpetu-
um dicitur, id etiam quod non limitatur certo tempore,
quantumcumque detur ad beneplacitum Superioris. Pro
quo facit lex, Iuris peritos, in principio, De exculationibus.
Adde quod ipsa beneficia quae Manualia dicuntur, tanquam
posita in manu, & potestate concedentis, ita vt possit ea &
concedere, & reuocare quando voluerit, alijs beneficijs &
quenter in omnibus, dempta sola facultate reuocationis ad-
nutum, vt ex Clemen. 1. De supplenda negligentia Praelato-
rum, notat Nauar. in Comment. 2. De Regularibus, num. 6. *versu*
Octauo inferitur. In qua Clementina praecipitur, vt Praelati talia
beneficia conferant intra sex menses: nec possint illa suis
mensis vniere, nec nouis pensionibus onerare, nec antiquas
augere, nec fructus eorum tempore vacationis obuencien-
tes, sibi capere: quae sunt conditiones perpetui beneficij.

Ceterum beneficia secularia ordinarie sunt perpetua,
nec possunt sine iusta, & legitima causa reuocari. Dixi Ordina-
rie, quia nonnunquam sunt capella ad nutum collatoris
reuocabiles. Regularia vero beneficia, quae ab Abbate con-
feruntur sunt manualia: quia cum Regulares viuant sub obe-
dientia Abbatis, secundum regulam suam professionem: possunt
ad nutum eiusdem, reduci ad monasterium, ex cap. Cum
ad monasterium, §. Tales, De statu monachorum. Dixi, quae
ab Abbate conferuntur: quia electiua, id est, de quibus per
electionem prouidetur, non censentur manualia: quia non
sunt reuocabilia ad nutum Abbatis, nisi Monachi ad ea electi,
bona eorumdem male dispendent, vel in eis incontinenter
viuant, vel ad altiore gradum eligantur cap. Mona. hi, §.
fin. De statu Monachorum. Item nec regularia beneficia si
sint curata reuocari possunt ab Abbate sine Episcopi, cuius
est animarum curam committere, consensu, argumento cap.
De monachis, 16. *quasi. 1.* Neque etiam reuocari possunt ab
Abbate beneficia, quae a Papa ex certa scientia conferuntur
Regularibus ad vitam ipsorum, ex cap. Porrecta, De confir-
matione vtili, vel inutili, vbi glossa, *verbo, Confirmatur*, id ex-
pressit. Et ratio satis docet: quia Papa superior est Abbate.
Dixi, ex certa scientia: quia factus esset si Regularis tacita sua
conditio, peteret sibi ad vitam suam beneficium confer-
ri, aut collatum confirmari. Irritum enim esset id quod
obtineret, ex eodem cap. Porrecta, & praecedenti, Ad
nos tram.

139.

TITVLVS SECVNDVS

De acquisitione beneficiorum Ecclesiasti-
corum.

DE TEMVS primo de erectione beneficiorum Ecclesia-
sticorum, quam acquisitio eorumdem praesupponit.
Secundo de impedimentis Canonici, quibus quis in habilis
est ad beneficia Ecclesiastica acquirenda. Tertio, de iis quae
requiruntur, vt quis censetur ad illa dignus. Quarto, de in-
tentione, & appetitu eadem acquirendi. Quinto, de modis
quibus ea legitime acquiruntur. Sexto, de pluralitate bene-
ficiorum, quae ex tali acquisitione sequi potest: & postremo
de incompatibilitate eidem pluralitati obstante.

CAPVT X.

De erectione beneficiorum Ecclesiasticorum.

SVMMARIVM.

- 140 Lotus eligendus beneficio erigendo.
- 141 Cause legitime erigendi beneficia.
- 142 Persona consideranda in beneficiorum erectione: & quando
requiratur ad eam, Papae auctoritas; & quando sufficiat
auctoritas Episcopi.
- 143 Quando cum consensu Episcopi, ad erectionem noui beneficij
requiratur consensus habentium in eodem loco beneficia
antiqua.

144 De dote requisita ad eandem erectionem: & quanta debeat esse ipsa beneficij, vt sufficiens censeatur: ac in quibus bonis constitui possit.

145 Effectus fundationis beneficij.

140. **I**N erectione seu fundatione legitima beneficij sex sunt consideranda: locus, causa, persona, aedificium, dos, & effectus ipsius fundationis.

Quod attinet ad locum, is debet congruus, & conueniens esse beneficio erigendo, & ipsius dignitati. Sic enim ex institutione Apostolorum per cap. Vrbes, & cap. In illis distinct. 80. & cap. Nulli, distinct. 99. Archiepiscopatui, & aliis maioribus, attributa sunt praecipua tantum ciuitates prouinciarum: & Episcopatus institutus est tantum in praecipua ciuitate dioceseos, non autem in villa aut oppido, ex cap. Episcopi, distinct. 80. & ex cap. 1. De priuilegijs. Vbi ratio redditur, ne vilescat dignitas Episcopalis. Ex necessitate tamen populi, qui non possent conuenire ad urbem celebrem; oppidum, congruus locus censei potest, iuxta cap. Ad audientiam. De Ecclesijs aedificandis. Quia in restandum est iudicio Summi Pontificis: vt & in ceteris, quae spectant nouam institutionem, aut mutationem Episcopatus: ex cap. Mutationes 7. quast. 1. In alijs autem beneficijs inferioribus oportet consulere Episcopum qui designet locum aedificationis Ecclesiae, ex Nouella 131. §. Si quis autem titulo 14. collatione 9. in Authentis. Is autem eliget locum a praedonibus tutum, facile accessibile & salubrem; cum quae sunt his contraria, efficere possint vt Ecclesiae iam fundatae ad alium locum transferantur ex cap. Ecclesia, 16. quast. 7. & cap. Tribus De consecr. distinct. 1.

141. Quod attinet ad causam inter legitimam erigendi beneficij causas, constituitur primo, si populus non habet locum vbi conuenire possit ad sacra mysteria percipienda ex cap. fin. De Ecclesijs aedificandis. Secundo, si habeat quidem, sed longius ab eo distet, quam possit vel tempore hyemis, vel inundationis aquarum, ad eum accedere, ex cap. Ad audientiam 1. eodem titulo. Tertio, si adeo exreuerit populus, vt vnus pastor nequeat ei sufficere: tunc alius adiungendus est cum nouo beneficio ex cap. Praecipimus, 16. quast. 1. Postremo, si populus sit recens ad fidem conuersus, vel ab haeresi reuocatus, iuxta cap. 1. De verborum signific. in 6. Cui cauae addi potest iuxta Extraug. communem, Saluator, De praebendis; si vnum beneficium sit ita pingue, vt possit duobus praepositis sufficere: Sine causa autem iusta, nec diuidi beneficium debet ex cap. Maioribus, cap. Cum causam, & cap. Vacante. De praebendis. Extrui vero nunquam debet beneficium ob aliquam turpem causam: vt ob quantum facientium ex oblationibus, cap. Si quis Basilicam, De consecratione, distinct. 1.

142. Quod attinet ad personas considerandas: ex sunt vel quae largiuntur necessaria ad fundationem beneficij, vel de quorum consensu debet fieri fundatio. De illis nihil occurrit notandum, nisi quod Abbatibus, & Monialibus non sit permittum noua monasteria fundare, neque cellulas aedificare pro arbitrio; sed solum cum Episcopi consensu, ex cap. Quidam Monachorum, cap. De Monachis, cap. Cellulas & cap. Nullus, 18. q. 2. idque, vt in eodem cap. Quidam Monachorum tangitur, ad tollendas euagationes Monachorum, sedem sibi pro arbitrio constituentium. De his vero personis inquam, de quarum consensu debet fundatio fieri, notandum est nouum Episcopatum creare, solum Summi Pontificis esse; sicut solius est vnum Episcopatum in duos diuidere; vel duos in vnum coniungere, prout notat ad cap. Quod translationem, De officio legati, verbo Reseruata: & ad cap. Sicut vnire, De excessibus Praelatorum, verbo Pertinere. Item in locis exemptis immediateque subiectis Summo Pontifici, nemo potest Ecclesiam aedificare sine eiusdem licentia & priuilegio speciali, ex cap. Auctoritate De priuilegijs, in 6. Ad alia autem beneficia sufficit consensus Episcopi, qui ex causa legitima concedit facultatem erigendi seu fundandi beneficium intra fines suae dioceseos, ex eodem cap. Auctoritate: qui que beneficium diuidere potest, si tale sit, quod sufficiat duobus, ex cap. Ad audientiam, De Ecclesijs aedificandis: & vnam Ecclesiam alteri vnire, & subicere in sua diocesi, ex paulo prius citato cap. Sicut vnire

& ex Concil. Trident. praesertim sess. 21. cap. quinto De reform. idem satis insinuans sess. 7. cap. 6. & 7. De reform. sess. 14. cap. 9. De reform. item & sess. 24. cap. 13. & 15. adhuc De reform.

Quaestio est autem, an ad erectionem beneficij cum Episcopi consensu requiratur necessario consensus eorum, qui beneficia ibidem possident. Cui quaestioni Panormitanus ad memoratum cap. Ad audientiam, bene respondet distinctione: nempe si nouum beneficium erigatur ex fructibus antiqui: & cum illius prauidicio, tunc requiri consensum expressum eius qui praeficitur, eidem antiquo, iuxta cap. primum De rebus Ecclesiae alienandis, vel non. Et ratio est quia talis erectio, demembratio quaedam est, requirens solemnitatem; quae iuxta cap. Sine exceptione, 12. quast. 2. adhibenda est in alienatione rerum Ecclesiasticarum. Eorum vero, qui in nullo laeduntur, consensus non requiritur: vt argumento est, quod in eodem cap. Ad audientiam, Episcopus dare possit beneficium, & diuidere, non obstante appellatione: immo & inuitis rectoribus, vt habeat ex Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. De reform.

Quod attinet ad doteam requiri ad erectionem beneficij, intelligitur ex cap. Placuit, 1. quast. 2. Et confirmatur ex eo, quod inter Ecclesiam in qua beneficium erigitur, & praefectum eius, matrimonium quoddam contrahi censeatur, ex cap. Sicut vir, 7. q. 1. & ex cap. Inter corporalia, De translatione Episcopi. Ideoque ad illius cetera ferenda dote constitutuere debet patronus, sicut solet pater filiae, quam temporali matrimonio iungit alteri: sique is non constituerit sufficientem, conpelli potest ad explendam competentem; argumento cap. Cum sicut De consecr. Ecclesiae & satis aperte constitutum est in Nouella 131. supra citata §. Si quis autem. Vnde quoque habetur, quod si distulerit, possit eo mortuo haeres ipsius compelli ad implendam.

Circa quod aduerte primo, Episcopum qui consecrauit Ecclesiam non dotatam sufficienter, sin non prouideat aliunde, teneri dotationem implere: ex memorato cap. Cum sicut: ad quod glossa verbo Consecranda id ipsum notat. Aduerte secundo, quod si tempore aedificationis Ecclesiae, Clericus potuerit viuere de dote tunc constituta, liberetur patronus, & Episcopus a supplemento dotis; iuxta cap. Conquerente, De clericis non residentibus, iuncta glossa verbo, Percipere.

Aduerte tertio, quanta debeat esse quantitas dotis eiusmodi, vt sufficiens dicatur; generaliter iudicari ex dignitate Ecclesiae, seu beneficij, & praepositi cui traditur: licet de quantitate dotis in matrimonio temporali, iudicatur ex dignitate coniugum, iuxta legem Quero, De iure dotium. Atque ita facile intelligitur Episcopatus, & superiorum dignitatum dote, amplam esse debere. Iudicari etiam ex numero personarum requisitarum, vel positarum in Ecclesia seu beneficio erecto: ad quorum honestam sustentationem, quae dos sufficere possit, relinquatur prudentum, & expertorum iudicio statuendum inspectis circumstantiis.

Dos autem beneficij curati saltem debet tanta esse, quae sufficiat sustentationi vnus presbyteri, & vnus Clerici, iuxta cap. Vt quisque, De vita, & honest. Clericorum; & ex qua solui possint iura Episcopalia, & hospitalitates exerceri, ex cap. 2. De supplenda Praelatorum negligentia, & ex cap. De monachis, Extra. De praebendis, & cap. 1. eod. titulo. in sexto. Dos vero in Ecclesia collegiali, siue saeculari, siue regulari, definienda est secundum numerum personarum quem quis vult in illa esse; itaut redditus sint ad earum sustentationem sufficientes, ex cap. 1. De institutionibus: etsi quaedam monasteria sunt Ordinis mendicantium, qui ne in communi quidem possunt habere redditus, ex cap. Exiit. De verborum significatione in 6.

Ceterum dos beneficij erigendi, constitui potest primo, in bonis fundatoris, tam mobilibus, quam immobilibus, iuxta Authenticam, Hocius portecti, Cod. De sacrosanctis Ecclesijs. Secundo constitui potest in iurisdictione temporali, ex cap. fin. Ne Clerici, vel Monachi, in 6. etiam si Clerici, criminali exercere prohibentur, Extra, eodem titulo, cap. Clericis, & cap. Sententiam: quia satis est quod possint saecularibus suam iurisdictionem ea ex parte delegare: vt posse habetur ex prius citato cap. Finali. Tertio constitui

potest

potest ex decimis, iuxta ea quae habentur 13. quae st. 1. cap. 1. Potest quarto, ex oblationibus, & ex iis quae secundum laudabilem consuetudinem solvantur ex sepulchris, ex benedictionibus nuptiarum, & ex funeribus mortuorum, conunctis cum aliis redditibus, iuxta cap. Cum inter vos, De verborum significatione. Ex folis autem oblationibus constituitur, non est consentaneum: cum ea sint incertae, ut pote pendentes offerentium voluntate. Pari ratione nec ex folis distributionibus, quae iis solummodo dantur, qui diuino officio intersunt, tanquam merces pro personali labore: non enim tales sunt, ex quibus possit constitui corpus beneficii, quod in redditibus ordinariis, certisque consistit.

Quod atinet ad effectus fundationis beneficii; vnus est praecipuus, ut quicumque nouum beneficium notauerit, vel fundauerit, fiat patronus illius: ita ut praesentatio ad illud possidendum ipsi debeat: neque possit Episcopus sine tali praesentatione id ipsum beneficium conferre, ex cap. Decernimus 16. qu. 7. & ex cap. Nobis, De iure patronatus. Quod idem obseruandum est, cum diuino sit beneficii. Nam Ecclesia ex cuius redditibus noua fundatur, efficitur patrona eius quae fundatur, ut notat Panormitanus ad cap. Ad audientiam, De Ecclesijs edificandis, num. 3. duoque sunt talis noxae Ecclesiae patronaliter quidem, si qui idem primitiuae Ecclesiae dedit & alter praepositus eiusdem primitiuae Ecclesiae, de cuius fructibus illa erecta est: panes quorum vnumquemque ius patronatus est succedunt, non secus ac cum vni patre non plures haeredes succedunt.

Obseruandum est vero, eos demum fieri Ecclesiarum patronos, qui ante illarum consecrationem bona largiti sunt: quia patronus dicitur quasi pater, qui produxit ad esse Ecclesiam, antea non existentem. Non omnes tamen qui largiuntur ante consecrationem effici patronos: sed eos solos qui tantum dederint, quantum sufficit ad necessaria ministrorum, & ad luminaria, ut docet glossa prior, ad cap. Quicumque secundo, 16. quae st. 7. Ex quo habetur alter effectus fundationis beneficii: nimirum ut si fundator vel filij ipsius redacti sint ad inopiam, ab Ecclesia fundata, suffragium vitae pro temporis vsu percipiant. Quod intellige iuxta glossam posterioiorem ibidem, si egestas summa sit, & ipsi Ecclesiae super sit, quod ad id sufficiat.

CAPVT XI.

De impedimentis Canonice, quibus quis inhabilis est ad Ecclesiastica beneficia acquirenda.

S Y M M A R I V M.

- 146 Mulier incapax est beneficii, & quid de Abbatisa dicendum.
- 147 Defectus tonsurae Clericali impedimentum est acquirendi beneficii.
- 148 Difficultas, An pariter impedimentum sit clericatum suscipisse ab Episcopo alieno, sine proprijs licentia.
- 149 Impedimenta matrimonij, & digamia.
- 150 Impedimenta excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis.
- 151 Impedimentum defectus naturalium.
- 152 Impedimentum defectus fidei.
- 153 Impedimentum iniuria illata Cardinali, & acceptionis secundum beneficii curati.
- 154 Impedimenta homicidij, concubinatus, & raptae mulieris, & usurpationis bonorum Ecclesiae.
- 155 Tres modi quibus contingit filios Presbyterorum legitimos esse.
- 156 Tres casus in quibus iudicialiter incapaces sunt acquirendi beneficii.
- 157 Impedimenta iniuria illata Episcopo: impetrati beneficii, Clerici adhuc viuētis, tanquam in mortui, & simonia.
- 158 Impedimentum status personae: cum secularia sacularibus, & regularia regularibus dari debeant.
- 159 De eo, quod beneficia in ijs patronatus conferri debeant consentienter fundationi.

- 160 De eo quod in Gallia, & in Hispania beneficia non dantur externis.
- 161 Inhabilitates, quae cum non sint verae, acquisitionem beneficii non faciunt inuolidam.

Ad beneficium legitime acquirendum requiritur canonicus titulus, seu prouiso secundum Ecclesiae canones, regulas ab Ecclesia praescriptas: secundum quas aliqua requiruntur ex parte recipientis, ut carere impedimentis canonicis, de quibus in hoc capite, & habere conditiones debitas, de quibus in sequenti 12. additis in 13. nonnullis de intentione, & appetitu acquirendi beneficia. Aliqua vero ex parte conferentis requiruntur: ut legitimi modi conferendi, de quibus in 14. capite: & aliqua demum ex parte beneficii, ut vnitas, & pluralitas non incompatible, & rectus effectus: de quibus in consequentibus capitibus.

Impedimentorum autem quaedam sunt facientia inhabilem ad omnia beneficia: quaedam vero ad aliqua tantum, de illis prius: de his posterius dicemus.

SECTIO PRIOR.

De impedimentis Canonice, quae reddunt inhabilem ad omnia beneficia Ecclesiastica.

Haec sunt in duplici differentia quaedam enim absque culpa illius in quo inueniuntur, contrahuntur: & quaedam in illo proueniunt ex ipsius culpa.

Primum autem, est incapacitas ordinis Ecclesiastici: qualis est in foemina, ex cap. Vxoratus, §. finali, De conuersione coniugatorum, Et ratio est quod ipsa arcetur ab omni altaris ministerio, quod a Christo commissum est tantum sexui virili. Aduerte tamen Abbatisas quaedam esse, siue monialium adstrictarum professione religionis approbatae; siue foeminarum viuētium in congregatione, ad instar Canonicorum secularium sine vlla professione religionis approbata, & absque abdicatione propriorum bonorum (quales viuuntur in Germaniam quemadmodum notat glossa ad cap. Dilecta, De maioritate, & obedientia, verbo Canonice) eademque potestatem habere: tum in foeminas, quibus praesentantur: tum etiam in Clericos seculares habentes capellas, & beneficia monasterijs ipsarum subiecta, iuxta idem cap. Dilecta: annotantque Syluester, Angelus, & Tabiena in verbo, Abbatisa. Nihilominus tamen eas neque capaces esse ordinis, ex cap. Noua, de poenitentia, & remissa neque iurisdictionis spiritalis, ex eodem cap. Dilecta, & ex cap. De Monialibus, tit. De sent. excommunic. De qua re ex professo egimus in praeced. lib. nono, cap. 7. sect. 2. Itaque Abbatisa, seu Priorissa habet quidem officium, seu administrationem monasterij sibi subiecti: non tamen beneficium; cum non habeat ius percipiendi fructus ex bonis Ecclesiae, ob ministerium diuinum annexum Clericali; seu propter titulum Clericalem: cuius incapax est foemina: sed tantum ob officium, quod habet administrandi monasterium.

Secundum impedimentum, est defectus tonsurae Clericalis. Nam beneficia non possunt conferri alijs, quam Clericis initiatis tonsura, ex cap. Cum adeo, De rescriptis, & cap. Ex literis, De transactionibus, & c. 2. De institutionibus. Neque derit postmodum tonsuram accipere, si tempore impetrationis, non fuerit iam data, prout notat glossa finalis citati capituli, Ex literis. Et confirmatur, tum argumento cap. Si co tempore, De rescriptis, in 6. tum ratione, quia cum actus in suspensio esse non possit, principium illius considerandum est, (per cap. Dudum 1. De electione, in eadem glossa in verbo, electionis tempore) iudicandumque si a principio non valuit, neque tractu temporis conualescere; ex lege, Quod initio, ff. De regulis iuris, & ex cap. Non firmatur, eodem tit. in 6.

Disputant autem Canonistae, An is qui factus est Clericus ab alieno Episcopo sine licentia Summi Pontificis, aut Praelati sui, possit beneficia consequi tanquam Clericus: Videtur vero pars negans tenenda ut tutior: non quibus ex eo, quod talis non sit vere Clericus; sed quod sit suspensus ab executione, & privilegio Clericatus, ex Concil. Trident.